

Előzmények törlése

Effacer l'historique – francia, 2020. Írta és rendezte: Benoît Delépine és Gustave Kervern. Kép: Hugues Poulain. Szereplők: Blanche Gardin (Marie), Denis Podalydès (Bertrand), Corinne Masiero (Christine), Vincent Lacoste (Ben). Gyártó: Les Films du Worso / No Money Productions. Forgalmazó: Circo Film. Feliratos. 110 perc.

Lecsúszott emberek erőltetett tragikomikus története az *Előzmények törlése*, amely azzal hitegeti a nézőt, hogy aktuális és fontos társadalmi kérdéseket feszeget. Ez azonban (ön)ámítás, sokkal inkább gúnyt űz hőseiből, semmint valós problémákat ábrázol. Benoît Delépine és Gustave Kervern filmje három kisvárosi életébe enged betekintést, akiknek mind meggyűlik a baja az internettel. A férje által elhagyott szerencsétlen, soha nem dolgozó, a bútorai eladásából megélni próbáló nő, akinek napi tevékenysége a semmittevés és lerészegedés, egyik este felszedi egy férfi a kocsmában. A nőről szexvideót készít, és azzal zsarolja, hogy kiteszi az internetre, ha nem fizet. Szomszédja a férfi, aki lánya online zaklatóját igyekszik utolérni a Facebook-nak küldözgetett postai leveleken keresztül. Harmadik hősrünk a megszállott sorozatfűgő nő,

Ketten

Deux – francia, 2020. Rendezte: Filippo Meneghetti. Írta: Malysone Bovorasmy és Filippo Meneghetti. Kép: Aurélien Marra. Zene: Michele Menini. Szereplők: Barbara Sukowa (Nina), Martine Chevallier (Madeleine), Léa Drucker (Anne), Jérôme Vranfrain (Frédéric). Gyártó: Paprika Films / Artemis Productions. Forgalmazó: Vertigo Film. Feliratos. 99 perc.

Filippo Meneghetti debütáló nagyjátékfilmje elsősorban a színészi játékra épülő, realista alkotás – egyetlen álmjelenetet és a nyugtalanító prológust kivéve. Két kislány bújócskázik egy olyan helyszínen, ami a későbbiek folyamán ismét előkerül a cselekményben, ám hirtelen egyiküknek nyoma vész, a másikuknak pedig, amikor szólítani próbálja, csak varjúkárogás jön ki a torkán. Mindez egyszerre csodálatos és nyomasztó metaforája mindannak, amit látni fogunk: egy idős leszbikus pár tagjai épp azt tervezik, hogy Franciaországból megismerkedésük színhelyére, Rómába költöznek, amikor egy váratlan tragédia miatt Madeleine elérhetetlenné válik Nina számára, aki még kommunikál-

ni sem tud vele. Innentől kezdve az asszony a kétségbeesés és a remény minden lépcsőfokát végigjárja, és ez rengeteg regiszteren átélts sokoldalú játékot jelent az öt megformáló Barbara Sukowa számára.

Fassbinder egyik egykori kedvenc színésznőjének alakítása mellett, ami figyelemre méltó még a filmben, az az olyan apró, mégis jelentőségteljes mozzanatok értő és érzékeny megjelenítése, ami az LGBTQ közösség tagjai számára a mindennapi tapasztalatot jelenti. Addig ugyanis mindenki nagyon elfogadó, amíg nem a saját szerettét érinti a dolog. Az ingatlanközvetítőnek természetesen semmi

kifogása nincs a 'dyke'-ok („öreg lesbik”) ellen, Madeleine csatládja azonban sokkal kevésbé megértő, amikor kiderül, hogy a több évtizedes barátság valójában több évtizedes szerelmi viszony. Ehhez hasonlóan az, hogy Nina német bevándorló, sokáig fel sem merül (aki nem tud jól franciául, észre sem veszi), de amint a rokonok elmentésére kerülnek vele, azonnal szóba kerül – egyáltalán nem negatív felhanggal, mégis hangsúlyosan. Hogy hogyan jut el ebből a pozícióból végül Nina oda, hogy ismét „ketten” legyen Madeleine-nel, annak gyönyörű, szívbemarkoló krónikája a film.

VAJDA JUDIT

aki állását is azért veszítette el, mert munka közben sorozatot nézett. Most egy sófőrszolgálathoz jelentkezett, ezzel próbál pénzt keresni, ám minden kliensétől egycsillagos értékelést kap. A trió végül egy hackerhez fordul, abban bízva, hogy segít megoldani problémáikat.

Próbálkozásaik nevetségesek, miközben sorra rossz döntéseket hoznak, küldetésükkel nem jutnak sehova. Szerencsétlenségükre és a „modern világ által kiszolgáltatottságba sodort” helyzetükre olyan klisés jeleneteken keresztül mutatnak rá az alkotók, mint a küzdelem a weboldalakon látható személyes adatok védelmére szolgáló gomb állandó elfogadásával, az akcióújságok legjobb ajánlatainak keresésével töltött napok, amelyek felhaborodással zárulnak, ha az akció mégsem érvényes. Tagadhatatlan, hogy emberek egy csoportja kiszolgáltatottabb az internet világának, mint mások, a bürokrácia útvesztőiben pedig nehéz zöldágra vergődni. De miért kell filmet készíteni erről a jelenségről, ha nincs róla semmi mondanivalónk?

PETHŐ RÉKA

Nagy visszatérők

The Comeback Trail – amerikai, 2021. Rendezte: **George Gallo**. Írta: **Josh Poshner**. Kép: **Lucas Bielon**. Zene: **Aldo Shilaku**. Szereplők: **Robert De Niro** (Max), **Tommy Lee Jones** (Duke), **Zach Braff** (Walter), **Morgan Freeman** (Reggie), **Kate Katzman** (Maggie). Gyártó: **Story Board Media / Alla Prima Productions**. Forgalmazó: **Big Bang Media**. Szinkronizált. 104 perc.

AVolt egyszer egy...Hollywood és az Ave, Cézár! farvizén evez **George Gallo** (*Szex a neten*) Ó-Hollywood-szatírója, az 1982-es, azonos című vígjáték remake-je. A mostani és az eredeti szereposztása között ugyan nincs átfedés, de mindkettő erősen épít a hú-

zónevekre: míg a korábbiakban többek között **Hugh Hefner** cameózott, ezúttal **Robert De Niro**, **Tommy Lee Jones** és **Morgan Freeman** mellett **Zach Braff** viszi a főbb szerepeket. (Braffnak köszönhetjük a szintén remake és ugyancsak „öreges bevetésen” tematikájú, bár jóval összeszedettebb *Vén rókákat*, amely pont a szívet melengető melankólia miatt volt sokkal jobb film.) **Max Barber** producer időskorára a szakmai számkivetettség felé tart, utolsó filmje akkora bukás volt, hogy a hírhedt maffiafőnök markába kerül. Barbernek és unokaöcs-társának egyetlen utolsó dobása maradt, ám ezúttal nem a mozijegyeladás, hanem egy biztosítási családnyélbe ütése révén próbálják az adósságaikat letornázní. Egy kiöregedett színészek számára fenntartott otthonban találnak rá az áldozatszerepre ideálisnak tűnő **Duke Montanára** (Jones és a film legjobb, egyszerre önreflektív és igazán szatirikus jelenete), aki azonban korántsem felel meg olyan kiválóan a szerencsétlen célnak, mint azt a producerek várnák.

A nagy visszatérők hiába játszadozik el olyan közhelyekkel, mint a filmes szakma mindenhatósága („nem ölhet meg bennünket, mi producerek vagyunk”), mindvégig hiányzik belőle az életközelség, így aztán szinte súlytalan, de közben humortalan is – leginkább az intertextuális geci és kika-

csintások (Parkinson-kóros a kamera) elképesztő kavalkádja. **De Niro** a gyermeteg, ősz sörényes, aviátor szemüveges **Barber** szerepében ki tudja, hányadik féle önreflektív alakítását hozza a nagypapává válásról, ám a mostani szerepben mintha kissé túlpörgött volna, a forgatókönyv és a rendezés pedig láthatóan egyik színésznek sem tudott megfelelő alapanyagot adni, hogy igazán jóízűen elviccelődhessenek a szakmai elfásulás mindig hálás témáján.

KOVÁCS KATA

Egy igazán dühös ember

Wrath of Man – amerikai-angol, 2021. Rendezte: **Guy Ritchie**. Írta: **Guy Ritchie**, **Marn Davies**, **Ivan Atkinson**. Kép: **Alan Stewart**. Zene: **Christopher YOUNG**. Szereplők: **Jason Statham** (H.), **Josh Hartnett** (Boy Sweat Dave), **Scott Eastwood** (Jan), **Holt McCallany** (Bullet). Gyártó: **Miramax**. Forgalmazó: **Freeman Film**. Feliratos. 118 perc.

Guy Ritchie-nek úgy sikerült markáns látásmódú rendezőként fennmaradnia a filmes köztudatban, hogy a karrierjét megalapozó két egészestését leszámítva egyik produkcióját sem övezte egyöntetű elismerés, sőt az utóbbi évek különösen lesajnált bérmunkái (*Arthur király*, *Aladdin*) után készített *Úriemberek* gengsztervígjátékával is csak félig-meddig sikerült helyreállítania egykori renoméját. A fél karrierje során hozott anyagból dolgozó alkotó legfrissebb filmjéhez **Nicolas Boukhrief** *A pénzz szállítója* szolgáltatva az alapot, amelyet Ritchie írotársaival inkább csak vázlatként kezelt – nem is egészen világos, miért volt szüksége kiindulópontnak egy „futottak még” kategóriás francia thrillerre, hacsak nem valamilyen stúdiófilmes gazdasági megállapodás rejlik a háttérben.

Az *Egy igazán dühös ember* felütésében a címszereplő magányos farkas biztonsági őrként kezd dolgozni egy pénzz szállító cégnél, és amikor megtámadják az egyik járműüket, kiderül, hogy a férfi visszafogott kezdő helyett rettenthetetlen profi, és hamarosan az is világos lesz, miért pont ennél a vállalkozásnál állt munkába. Ritchie a cselekménydúsítástól kezdve a feszültségfokozáson át az erőszakosságig minden szempontból túlszárnyalja az alapfilmet, és rövid idő alatt egyértelműsíti, hogy néhány szellemes párbeszédet leszámítva ezúttal nélkülözi a

